

Zalig zij die bomen planten & zonevreemd bos behouden (de bosrede)

Zo zou de vriend van onze bosminister & onze burgervader het ook gezegd hebben. Herne, de heer van de bomen en de god van de bossen (Sherwood) uit Robin Hood, zou zeker instemmend knikken. Brugge heeft zijn eigen legendarische bos waarover de verhalen onderaan vertellen. Deze GGF-flyer is een schouderklopje aan wie hier bomen plant. Dank aan allen die zich inzetten voor de kom-op-tegen-kanker-bossen. Wij zijn blij en heten de nieuwe jonge bomen welkom in Brugge die Scone. We schreven hen een Open Bosbrief. Te lezen op www.ggf.be.

Gedicht voor Hilde en Mathilde

*Mathilde word wakker
en ontsla de houthakker.*

Minister Hilde

zeg aan Mathilde

*dat in een koninkrijk zonder bomen
een kind niet meer kan dromen*

*en sprookjesprinsessen
niet meer thuis kunnen komen.*

Hilde, Mathilde,

kom uit je schulp.

*Hilde, Mathilde,
weg met de pulp.*

Joris Denoo <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Het bedreigde Lappersfortbos is symbool voor de zonevreemde bossen. Het kan niet dat de linkerhand vandaag bomen plant en de rechterhand morgen bossen omhakt. We hopen dat politici de moed vinden en de bijlen opbergen. Bosaanplant en bosbehoud zijn één. Zuurstof voor het leven in de strijd tegen alles wat kanker veroorzaakt. Ook het Fabricom Vredesbos is haalbaar. **Op 20/04 om 14u30** is er een gedichtenwandeling. Als protest tegen dweilen met de kraan open. Wees welkom! Kom zeker naar Steenbrugge als ze kappen in het Lappersfort. (elke 36 dagen kapt men in lapjes 18ha Vlaams bos, de grootte van Lappersfort)

" **Mevrouw de Minister**, Ik schrijf u omdat ik niet meer weet wat ik kan doen om Reuzenbos te redden. U bent mijn, onze laatste hoop. Zonder twijfel bent u op de hoogte van ons probleem, want het gevecht voor het behoud van het bos is al vaak in het nieuws geweest. Reuzenbos ligt niet zo heel ver van ons huis. Wij hebben er vaak gespeeld. Op school horen we vaak over de oerwouden die vernietigd worden, de luchtvervuiling, het broeikas-effect en zo. Daarom kan ik helemaal niet begrijpen waarom Reuzenbos ook zou moeten verdwijnen. Er is heel veel wat ik niet begrijp. Hoe kan het nu dat een bos misschien zal verdwijnen als zoveel mensen het willen behouden? En hoe kan het dat Lies, die echt een heel goed mens is naar de gevangenis moet en gestraft zal worden? Omdat ze in dat bos ging wonen om te tonen hoe graag de mensen dat stuk groen willen behouden? Om te tonen hoeveel ze ervan houden, hoe erg ze dat stukje groen nodig hebben? Ik hoop dat u nu beter begrijpt wat hier eigenlijk gebeurd is. En dat Reuzenbos mag blijven. Heel erg bedankt dat u mijn brief hebt willen lezen. Ik hoop dat u een goede oplossing zult vinden." Hanne, de zus van Lies.

Hanne mijmert in zichzelf en denkt : 'Ja, wij zijn de vrienden van het bos, van deze wereld vol levende wezens, waarin we zoveel droomden. Heel veel vraagtekens heb ik bij dit gebeuren in dit grootse levende bos : bij de vraag waarom iets dat zo duidelijk, zo simpel is, zo moeilijk kan opgelost worden. Het comité heeft toch duidelijk aangetoond dat er in de stad ruimte genoeg is

voor de kantoren die hier moeten komen, dat er zelfs flink wat leegstand is....' (met dank aan Uitgeverij Averbode voor dit mooie Vlaamse Filmpje - VF, jaargang 75/16 : 6.5.2005) De auteur Ludo Enckels is lid van het beschermcomité van het bedreigde Lappersfortbos.

U kan nalezen wie nog Lappersfort-peter/meter is op www.ggf.be

Op weg naar de open plek in **Klapperbos** ging ik even langs bij mijn oude eik. Ik liet mijn vingers over de stam gaan. Overal zag ik nieuw leven in wording. Dit bos leeft, dacht ik. Het wil leven en niets mag dat beletten! Op de open plek zat een 30-tal mensen in een cirkel. 'Maar in dit dorp hebben we wel een stem. Als we onze stem luid genoeg laten klinken, kunnen we dit bos redden. (*Bioboy*,108-109)

Mijn naam is Bioboy. Dit is het laatste hoofdstuk van mijn kringloopverhaal. Mijn papier is bijna op en mijn balpen bijna leeg. De kranten noemen dit groene maandag. De grond trilt. Mijn lichaam trilt mee. De haartjes op mijn armen staan recht overeind. Het dreunen en stampen wordt luider. Ik voel de druk op mijn trommelvliezen. Ik kijk om me heen. Het bos is vol leven. Nu nog wel. Machinegeweld kondigt de dood aan. Brutaal, vernederend. Wat komen moet, komt. Takken kraken. Stemmen. Hallucineer ik? 10-tallen donkere gestalten lopen zwijgend op me af. Ik zal me verzetten. Ik slaak een oerkreet en spring naar voren. 'Bioboy!' 'Amira!' 'Je bent niet alleen, Bioboy!' Steeds meer mensen komen om me heen staan. In de verte klinkt gedonder. Druppels vallen. Sneller en sneller. Een stortbui. Wij houden stand. Dit is niet het einde. Dit is een begin. (Uit *Bioboy* van Inge Misschaert, p. 150-151, dank aan uitgeverij De Eenhoorn)

De droefenis hangt tussen de bomen. Alles valt naar beneden, niets valt naar omhoog. Ik zei dat je moest vertrouwen op wat je zag, maar dat er ver voorbij het zien nog belangrijker dingen waren. En dat het dan kon dat iets plotseling naar boven ging. Als je dat maar hard genoeg geloofde dan gebeurde het ook. Klim jij maar ver weg. Hoe hoger je bent, zoveel later zullen de vlammen jou bereiken. Ik beneden ben niet veilig meer. Ik kan het niet meer. Hier sta ik, tussen de dertig en de dood, terugkeren kan niet meer. (Slotwoorden uit *Enkel de daad* van Marijke Libert, dank aan uitgeverij Cossee)

Staande in zelfde verhaal als Robin & Marion of Sherwood met de muziek van Clannad (nu Enya)

"Waarom ben je gekomen ?" vroeg Herne, heer van de bomen en god van de bossen aan Robin Hood. ' Om mijn gelofte te breken ' Robin was bitter gestemd en moedeloos en voelde zich koud van binnen. "Dat kun je niet. Je bent uitverkoren. Er is geen ander" donderde de stem..."Jullie moeten je doel voor ogen houden" zei Herne. ' Het doel is onbereikbaar ' bromde Robin lusteloos. ' Mijn pijlen gaan verloren ' "Span dan je boog opnieuw" beval Herne. ' Waarom ? ' vroeg Robin wanhopig. ' Waarop moet ik richten als ik geen doel heb? ' "Je hoeft niet te richten" sprak Herne de jager kalm. "De pijl zal het doel vinden". (uit de honden van Lucifer, Robin May) Hernes stem weerklonk. " Om de zwakken te helpen, de hulpelozen te beschermen en te strijden tegen tirannie. Zo moet het zijn...Robin met de kap. " (alzo sprak Herne, de heer van de bomen en de god van de bossen in 'De man met de kap' van Anthony Horowitz)

" **Frustra poeticas fores compos sui pepulit** " Zolang je je zelf inhoudt, klop je tevergeefs op de deuren van de poëzie. Of: poëzie vraagt altijd enige waanzin. Met Plato en Seneca in gedachten dromen wij dat poëzie de sleutel kan zijn die de harten van de Vlaamse en Brugse politici opent. De sleutel ter verdediging van een landschap dat schreeuwt om zorg en goed beheer. Dit zonevreemde bos van vreemde vogels en vogelvrijen is het met zijn voeten spelen meer dan grondig beu. Wij dromen de overheid als een 'agitateur positief' die positieve actie onderneemt voor de zonevreemde bossen. En ze legaliseert in plaats van er de bijl in te zetten. Dit bossenverdriet is groot. www.ggf.be